

3. Tanulmány

„Hogy mindnyájan egyik legyenek”

Október 13., szombat délután

Mikor Jézus elhagyni készült tanítványait, a legmegrendítőbb komoly imát mondta el, hogy követői mindnyájan egyik legyenek, „amint te Atyám énbennem, és én tebenned, hogy ők is egyik legyenek, hogy ők is egyik legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önekik adtam, hogy egyik legyenek, amiképpen mi egy vagyunk. Én őbennük, és te énbennem, hogy tökéletesen eggyé legyenek, hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szeretted”. Pál apostol írja a korinthusi első levélben, hogy törekedjenek egységre. „Kérlek azonban titeket atyámfiain, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szóljatok, és ne legyenek köztetek szakadások, de legyetek teljesen egyik ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben.” (1Kor 1:10) – *Bizonyágtételek*, 3. köt., 446. o.

„Hogy egyik legyenek, amiképpen mi egy vagyunk.” (Jn 17:22)

E szavak a legékesebb bizonyítékai annak, hogy egység, jóság és szeretet fog lakozni az igazi keresztények között.

A világ Megváltóját magasztalja mindazoknak a jelleme, akik hisznek Őbenne. (...) A világra nézve csodálatos következményekkel jár azoknak az egysége, akik kereszténynek vallják magukat, és vallják, hogy a Biblia Isten Igéje. (...)

A Názáreti Jézus nevére kérlek, távolítsátok el magatok közül a lelki büszkeséget és a felsőbbrendűségi érzés szeretetét! Válgatok gyermekekhez hasonlóvá, ha szeretnétek a királyi család tagjai, a menny örökösei lenni, amikor majd a küzdelem véget ér. Újból és újból olvassátok el János evangéliuma 17. fejezetét! Az Üdvözítő Atyjához intézett imáját érdemes nap mint nap ismételtetni. Ez fogja felemelni az elesett embert. Hiszen az Úr megígérte, hogy ha megőrizzük az egységet, Isten úgy fog szeretni bennünket, ahogy Fiát szerette; a bűnös szabadulást nyer, az Úr pedig örökre felmagasztaltatik. – *Isten fiai és leányai*, 303. o.

Aki ezt az imát mondta, ma közbenjár az Atyánál a megváltott ember érdekében. Jehovának a következő szavakkal mutatja be a halandó lelket: „Az én markaimba metszettem őt” (Ésa 49:16).

A megszentelődésnek igazság által kell végbe mennie; Isten célja az, hogy egységbe legyünk Krisztussal. A keresztényeknek megszentelődésük és egységük által azt kell bizonyítaniuk a világ előtt, hogy Krisztus tökéletes szolgálatot végzett az érdekükben. Ezáltal tesznek bizonyosságot arról, hogy Isten elküldte az Ő Fiát, hogy üdvösséget szerezzen a bűnösnek. Megengeditek Krisztusnak, hogy szívetekbe véghezvigye a megszentelődést? Mindannyian tökéletesekké válhatunk Őbenne. Biztosak lehettek, hogy az igazság megszentelődése által valóban elérhető a tökéletesség. – *The Upward Look*, 31. o.

Október 14., vasárnap

Krisztus elvégezte azt a munkát, amellyel az Atya megbízta. Megdicsőítette Istent a földön. Világosan kinyilatkoztatta az Atya nevét. Kiválasztotta és összegyűjtötte azokat, akiknek folytatni kellett a munkáját az emberek között. Róluk mondta el azután a következőket: „Az enyémekek mind a tieid és a tieid az enyémekek; és megdicsőíttetem őbennük. És nem vagyok többé e világon, de ők e világon vannak, én pedig tehozzád megyek. Szent atyám, tartsd meg őket a te nevedben, akiket nékem adtál, hogy egyik legyenek, mint mi.” (Jn 17:10–11) (...)

Így beszél az, akinek isteni tekintélye van. Krisztus ezekkel a szavakkal adta át kiválasztott gyülekezetét, egyházát a mennyei Atya karjaiba. Felszentelt főpapként közbenjárt népéért.

Hűséges pásztorként összegyűjtötte nyáját a Mindenható oltalma alá, az erős és biztos menedékhelyre. Reá azonban még vár egy utolsó csata megvívása Sátánnal, és Krisztus elindul, hogy találkozzon az ősellenséggel. – *Jézus élete*, 680. o.

Ez az ismeret az alapja minden igaz fejlődésnek és minden őszinte szolgálatnak. Ez az egyetlen biztos védelem a kísértések ellen; egyedül ez teszi jellemileg hasonlóvá az embert Istenhez. Az Isten és Fiának, Jézus Krisztusnak ismerete által kapja a hívő mindazt, „ami az életre és a kegyességre hasznos”.

Krisztus mondotta: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (Jn 17:8) Jeremiás próféta pedig kijelentette: „Ne dicsekedjék a bölcs az ő bölcsességével, az erős se dicsekedjék az erejével, a gazdag se dicsekedjék gazdagságával. Hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekszik, hogy értelmes és ismer engem, hogy én vagyok az Úr, aki kegyelmet, ítéletet és igazságot gyakorlok e földön; mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr.” (Jer 9:23–24) Az emberi értelem alig tudja felfogni, hogy a szellemi képességek milyen szélességét, mélységét és magasságát érheti el az, aki erre az ismeretre eljutott. – *Az apostolok története*, 530–531. o.

Jézus, az Atya dicsőségének fénye, nem tekintette nyereségnek, hogy Ő Istenhez hasonló, „hanem önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén” (Fil 2:7). Leereszkedett a földi élet mélységeibe, és nem tiszteletet követelő királyként járt az emberek között, hanem úgy, mint aki hivatásának tekinti az embertársaiért végzett szolgálatot. (...)

Jézus „megüresíté önmagát”; cselekedeteiből sohasem ütközött ki az önző én, hanem mindent Atyja akarátának rendelt alá. Amikor földi műve a befejezéshez közeledett, elmondhatta: „Én dicsőítettelek téged e földön, elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt.” (Jn 17:4) Megparancsolta: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok.” (Mt 11:29) „Ha valaki jönni akar én utánam, tagadja meg magát.” (Mt 16:24) Űzzétek ki szívetekből az önző ént, és ne engedjétek ott tovább uralkodni! – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 14. o.

Október 15., hétfő

Jézus nem önmaga kedvére élt. Élő és égő áldozatként adta önmagát mások javára. Eljött, hogy felemelje, nemesebbé és boldogabbá tegye mindazokat, akikkel kapcsolatba került. Aki elfogadja Krisztust, elhagy minden tisztességtelen, kegyetlen és durva magatartást, hogy hozzá hasonló jóságot tanúsítson, mivel hit által Jézus lakozik a szívében. Krisztus a sötétségben világító fény, és követőinek is világosságot kell árasztaniuk. A mennyei oltáron égő tűzből kell világosságot venniük. A megszentelt jellem az igazság által nyeri el teljes ragyogását.

Krisztus a példaképünk, ám ha nem Őt szemléljük, ha nem csodáljuk jellemét, a mindennapi életünk nem fogja az Ő jellemét tükrözni. Jézus szelíd és alázatos szívű volt. Egyetlen udvariatlan gesztust sem tett, ajkát egyetlen rosszindulatú szó sem hagyta el. Az Úr nem kedveli, ha durván és irgalmatlanul viszonyulunk egymáshoz. Jellemünkől el kell távolítani az önzést. Krisztus igáját kell hordoznunk, hogy felkészülhessünk a mennyei angyalok közösségére. A világban kell lennünk, de nem a világból valóknak kell lennünk. Jézus Krisztus képviselőinek kell lennünk. Az élet Ura is eljött világunkba az Atya képviselőjeként, és ekképpen képviseljük mi is Jézust a világban. – *That I May Know Him*, 306. o.

Krisztus egyháza a világban, de nem a világból valóként éljen. Isten a hívőket meghívta egyházába, és ezzel szándéka egyetlen keresztény családot alkotni és minden nap felkészíteni arra, hogy a mennyei családhoz csatlakozzon.

Isten ekképpen egyesíti egy testbe mindazokat, akik Igéjében hisznek, és teszi ezt azért, hogy befolyásukkal áldás lehessenek a hitetlenek és a világban lévők számára. Minden megtért tag élete igazolja jellemének átalakulását, és az egész test a hit és a bátorság révén nyer erőt. (...) Az egyház Isten legforróbb szeretetének és gondoskodásának tárgya. Amennyiben a tagok engednek, általuk nyilatkoztatja ki jellemét a világnak. (...) Krisztus szelídségét gyakorolják mindazok, akik Istennel járnak és vele beszélnek. Életükben a hosszútűrés, alázat és önuralom az őszinteséggel és a szent szorgalommal egyesül. Miközben a menny felé haladnak, jellemük éles és durva sarkai eltávolíttatnak, hogy megmutatkozzon kegyességük. – *In Heavenly Places*, 283. o.

A tanítványok csak abban az esetben várhatták a Szentlélek erejét és a mennyei angyalok segítségét, ha Krisztussal egyek maradnak. Csak a mennyei hatalmak segítségével alkothattak egységes frontot a világgal szemben, és győzedelmeskedhettek abban a harcban, amelyet kénytelenek voltak a sötétség hatalmasságai ellen folytatni. Ha kitartanak az egységes munkában, mennyei követek járnak előttük és egyengetik az utat számukra. Így lelkek előkészülnek az igazság befogadására, és megnyerik őket Krisztus számára. Amíg egyek maradnak, a gyülekezet olyan „szép lesz, mint a hold, tiszta, mint a nap, rettenetes, mint a zászlós tábor” (Énekek 6:7). – *Az apostolok története*, 90. o.

Október 16., kedd

A hetednapi adventista gyülekezeteket Isten csodálatos erejének kell hatalmába venni. A tagok soraiban olyan megtérésnek kell végbemennie, melynek következtében Isten követeként bizonyoságot tehetnek a lelket megszentelő igazságról. A tagoknak meg kell újulniuk, tisztulniuk és szentelődniük, különben Isten haragja sokkal nagyobb erővel árad ki rájuk, mint azokra, akik sosem vallották magukat szentnek.

Az igazságban megszenteltek bizonyoságot tesznek arról, hogy ez az igazság változást idézett elő az életükben, és készen állnak átköltözni a mennybe. Addig azonban nem lakozhat Krisztus a szívben, amíg az életet büszkeség, irigység és kétely uralja. Az Ő szeretete nem lakozik ilyen lélekben. A mennyei természet részesei keresztre szegeztek a gőg és önelégültség lelkületét. Krisztus Lelke lakik bennük, életük pedig megtermi a Lélek gyümölcseit. Krisztus követői az Övéhez hasonló gondolkodásukkal jelleme erényeiről tesznek bizonyoságot. – *Lift Him Up*, 301. o.

Az Úr valódi hitű és egészséges gondolkodású embereket hív, akik felismerik a különbséget az igaz és hamis között. Legyetek résen, tanulmányozzatok és gyakoroljátok János evangéliuma 17. fejezetének tanításait, és tartsátok meg a jelen igazságba vetett élő hitet. Arra az önuralomra van szükségünk, amely képesít Krisztus imájával összhangba hoznunk szokásainkat.

Tekintélyes valaki arra utasított, hogy törekedjünk megfelelni Krisztus imájának. Tegyük János 17. fejezetét legfőbb tanulmányunk tárgyává. (...)

Isten szándéka, hogy gyermekei egységbe olvadjanak. Mert hisz arra várnak, hogy egyazon mennyben éljenek! Meghasonlik-e Krisztus önmagával? Azt hiszitek, hogy eredményességet ad népének, amíg el nem söprik a munkások útjából a gonosz gyanúsítás és vizsály szemetét; amíg nem áldozzák egy akarattal szívüket, értelmünket és erejüket az Isten szemében oly szent munkának? – *Bizonyoságtételek*, 8. köt., 239–240. o.

Csak az előzékeny keresztény lelkület képes az egyház egységének megvalósítására. Sátán vizsályt szíthat, de Krisztus összhangot teremthet a nézeteltérés közepette. (...) Ha ti, az egyház munkásai szeretni fogjátok Istent és embertársaitokat úgy, mint önmagatokat, akkor már nem lesz szükség különleges erőfeszítésekre, mivel az egység Krisztusban már

megvalósult. Az áhíreket meghalló fül bezárul, és többé senki sem dorgálja meg embertársát. A gyülekezet tagjai szeretetre és egységre törekszenek, és egy nagy családhoz hasonlít közösségük. Akkor fogják majd bemutatni a világnak, hogy Isten elküldte Fiát erre a földre. Krisztus mondta: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” – *Krisztushoz hasonlóan*, 190. o.

Október 17., szerda

Sokan el fogják vetni az Úr által küldött szavakat, és emberek által kiejtett szavakat fogadnak el igazságként és világosságként. Az emberi bölcsesség elvezeti őket az önmaguk megtagadásától, a megszentelődéstől, és mindent kitalálnak, kigondolnak, ami Isten üzeneteit hatástalanná teszi. Nem támaszkodhatunk biztonságosan olyanokra, akik nem állnak szoros kapcsolatban az Úrral. Ezek emberek véleményét fogadják el, az igaz pásztor hangját viszont nem ismerik fel. Befolyásuk sokakat tévútra vezethet, bár bizonyíték bizonyítékra halmozódik szemük előtt azon igazság mellett tanúskodva, amellyel Isten népének a mai idők számára rendelkezni kell. – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1147. o.

„Más juhaim is vannak nékem, amelyek nem ebből az akolból valók: azokat is elő kell hoznom, és hallgatnak majd az én szómrá; és léssen egy akol és egy pásztor.” (Jn 10:16)

Az igazságot tapintattal, finoman és érzéssel kell bemutatni. Olyan szívből kell fakadnia, amely meglágyult és kedvessé vált. (...) Szóljunk szelíden, amikor lelkeket próbálunk megmenteni. Isten a bölcsességét kínálja mindazoknak, akik mennyei forrásból akarják beszerezni azt. Mindenütt alkalmakat kell keresnünk, imában kell virrasztanunk, és folyton készen lennünk megválaszolni azoknak, akik számon kérnek a bennünk élő reménységre vonatkozóan, ám mindig maradjunk szelídek. (...) Szavainkat a Szentlélek fogja beoltani az emberek iránti szeretettel. Akkor lesz ereje életünkben az igazságnak, ha Krisztus kegyelmének befolyása alatt szóljuk. – *Lift Him Up*, 211. o.

Testvéreim, legyetek óvatosak munkátokban, ne támadjátok az emberek előítéleteit. Ne támadjunk más felekezeteket, mert csak harci szellemet teremt, bezárja a fület és a szívet az igazság előtt. El kell végeznünk munkánkat, amely nem rombolásból, hanem építésből áll. Nekünk ki kell javítanunk azt a rést, amit Isten törvényén ütöttek. Nemesebb munka a felépítés, az igazság feltárása; vágjon utat magának minden előítéleten keresztül, és az igazsággal szemben nyilatkoztassa ki a tévelygést. (...)

Feladatunk az igazságot szeretettel szólni; ne keverjük bele az igazságba a megtéretlen szív megszenvedetlen érzelmeit; ne beszéljünk dolgokat, amelyekből ellenségeink lelkülete árad. Minden éles támadás kettős mértékben száll vissza ránk, amikor a hatalom azok kezébe kerül, akik ártalmunkra felhasználhatják. Ismételten és ismételten azt az üzenetet kaptam, hogy egyetlen szót se szóljunk, egyetlen mondatot se nyomtassunk ki, amely ellenségeinket ellenünk lázíthatná, és szenvedélyüket felkorbácsolja. – *Evangelizálás*, 574. o.

Október 18., csütörtök

Így szól Krisztus egyik utolsó parancsa tanítványaihoz: „Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn 13:34) Engedelmeskedünk-e ennek a parancsnak, vagy megtűrünk magunkban durva, Krisztustól idegen vonásokat? Ha bármivel megbántottunk vagy megsebezünk másokat, kötelességünk megvallani vétünköt, és keresnünk a megbékélést. Csak akkor járulhatunk hittel Isten elé, ha ennek a feltételnek eleget tettünk. – *Krisztus példázatai*, 144. o.

Sokan azt gondolják, hogy lehetetlen úgy szeretni felebarátodat, mint magadat, pedig ez a kereszténység egyetlen igazi gyümölcse. Az emberek iránti szeretet azt jelenti, hogy

felöltöztet Jézus Krisztust, és a láthatatlan világot szemlélve jársz és munkálkods. Ennek értelmében tehát folyamatosan Jézusra, hitünk Fejedelmére és Bevezetőjére kell tekintenünk.

(...) Az Úr leckét leckére adott, hogy minden ember elhagyhassa az önzést, és szoros, testvéri kapcsolatot alakíthasson ki embertársaival. Isten szándéka az volt, hogy a hívők szívei a kölcsönös szimpátia révén szoros egységet alkossanak, Őbenne egyek legyenek. Közösen kell örülniük Isten dicsőséges reménységében, kutatva a Jézus Krisztus érdemei által elnyerhető örök életet. Ha Krisztus a szívükben marad, a körülöttük levők számára kinyilatkoztatják a szíveket egyesítő isteni szeretetet. (...)

Ahol a szeretet eléri a tökéletességet, tiszteletben tartják a törvényt, ott már nincs helye az ének. Aki mindennél jobban szereti Istent, azért dolgozik, szenved és él, aki életét adta az emberért. Csak akkor tarthatjuk meg a törvényt, ha elsajátítjuk Krisztus feddhetetlenségét. A Megváltó mondta: „Nélkülem semmit sem cselekedhettek.” Amikor megkapjuk a mennyei ajándékot – Krisztus feddhetetlenségét –, elismerjük, hogy mennyi kegyelmében részesültünk, és az emberi erőforrásaink erőtlenség bizonyultak. – *Krisztushoz hasonlóan*, 93. o.

Az emberek iránti szeretetünk földi kinyilatkoztatása Isten iránti szeretetünknek. Az emberek iránti szeretetet azért kellett Istennek belénk plántálni, hogy egy családnak a tagjaivá tegyen bennünket. A dicsőség Királya így lett egyé velünk. Mikor búcsúszavai beteljesednek: „Szeressétek egymást, amiképpen én szerettelek titeket” (Jn 15:12), amikor majd úgy szeretjük ezt a világot, ahogy Krisztus szerette, számunkra akkor fejeződött be Krisztus küldetése. A menny számára akkor vagyunk csak alkalmasak, amikor a menny már a szívünkben van. – *Jézus élete*, 641. o.

Aki szívébe fogadta Krisztust, a vallását tetteivel bizonyítja. Jelleme megtisztul, finomodik, nemesebbé és tökéletesebbé válik. A hittételek tisztasága kapcsolódik szent, igaz életmóddal; az isteni szabályok szent cselekedetekkel.

Akik a megszentelődés áldásait óhajtják, előbb meg kell tanulniuk, hogy mit jelent az önfeláldozás. (...) „Ha valaki jönni akar én utánam” – mondja Jézus –, „tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét és kövessen engem.” (Mt 16:24) Az embertársaink iránti szeretetünk mutatja Isten iránti szeretetünket. A türelmes szolgálat szerez a léleknek nyugalmat. Alázatos, szorgalmas és hűséges munka növeli Isten gyermekei jólétét. A Mindenható támogatja és erősíti azt, aki Krisztus útján akar haladni. – *Az apostolok története*, 560. o.

Október 19., péntek

További tanulmányozásra

A nagy küzdelem: „Isten változhatatlan törvénye” című fejezet.